

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/199/2025
Identifikačné číslo spisu:	6119368236
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6119368236.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpenej splnomocnenkyňou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanému M. P., narodenému XX. N. XXXX, E., o zaplatenie 8 647,91 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 5Csp/52/2024, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. februára 2025 sp. zn. 16CoCsp/20/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. októbra 2024 č. k. 5Csp/52/2024-225 (v poradí druhým) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala vrátenia zostatku predčasne zosplatneného úveru 9 328,47 € s príslušenstvom a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vec právne posúdil podľa ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a § 39 a § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právna predchodkyňa žalobkyne E. Y., N.. H., sa na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhala od žalovaného zaplatenia 10 011,01 € s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 17. marca 2015 č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytla úver 10 000 €. Nakoľko žalovaný svoj dlh neplnil riadne a včas, žalobkyňa ho upozornila na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru pre meškania so splácaním a úver vyhlásila za predčasne splatný k 21. novembru 2016.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne E. Y., N.. H., uzatvorila ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom 18. marca 2015 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytla žalovanému úver 10 000 €, ktorý sa zaviazal splácať ho v 108 mesačných splátkach po 186,10 €, prvú splátku 25. apríla 2015 a ďalšie vždy k 25. dňu v mesiaci, poslednú 25. marca 2024. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 15,9 %, RPMN 17,11 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, celková čiastka úveru v 18 867,63 €. Podľa článku VI. bodu 6.8 obchodných podmienok E. Y., N.. H., si zmluvné strany dohodli možnosť veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v prípade, ak dlžník bude v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a veriteľ ho upozornil na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaný splácal úver do 25. júna 2016, veriteľovi uhradil 15 splátok po 186,10 €, spolu 2 791,50 €. Právna predchodkyňa žalobkyne listom z 26. októbra 2016 vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky viac ako tri mesiace po splatnosti 770,55 €, pozostávajúcej z omeškaných splátok 704 €, poplatkov 36,25 € a poistného 30,30 € s upozornením, že pokiaľ nedôjde k úhrade dlžnej sumy, môže úver vyhlásiť za predčasne splatný. Výzva bola žalovanému odoslaná poštou 26. októbra 2016, žalovaný dlh neuhradil a právna predchodkyňa žalobkyne 21. novembra 2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť celého úveru k 21. novembru 2016. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2020 uzatvorenej 9. apríla 2020 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne E. Y., N.. H., a žalobkyňou, postúpila postupkyňa (E. Y., N.. H.) žalobkyni pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Súd prvej inštancie uznesením z 1. decembra 2020 č. k. 5Csp/68/2020-89 pripustil, aby na miesto žalobkyne E. Y., N.. H. vstúpila do konania spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobkyne na priznanie 8 647,91 € s príslušenstvom nie je dôvodný pre nedostatok jej aktívnej vecnej legitímácie. V konaní mal za preukázané, že medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným bola uzatvorená 18. marca 2015 zmluva o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ a ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že v konaní je predmetom pohľadávka, ktorú žalobkyňa nadobudla zmluvou o postúpení pohľadávok z 9. apríla 2020, súd skúmal jej aktívnu vecnú legitímáciu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zistil, že žalovaný bol právnou predchodkyňou žalobkyne písomne vyzvaný na zaplatenie dlžných splátok úveru listom z 26. októbra 2016, z tejto výzvy vyplynulo, že k 25. októbru 2016 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a pozostáva z omeškaných splátok 704 €, poplatkov 36,25 € a poistného 30,30 € a bol vyzvaný na zaplatenie uvedenej sumy do 15 dní od doručenia výzvy a upozornený, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

5. Súd prvej inštancie na základe výsledkov dokazovania a po ich právnom posúdení dospel k záveru, že výzva veriteľa z 25. októbra 2016 zaslaná žalovanému nespĺňa požiadavky stanovené v § 53 ods. 9 OZ. Zo skutočnosti, že právna predchodkyňa žalobkyne vyhlásila 21. novembra 2016 mimoriadnu splatnosť úveru na základe výzvy, ktorá nemohla vyvolať účinky zosplatnenia predmetného úveru pre jej neurčitost' a nezrozumiteľnosť, vyvodil neplatnosť tohto právneho úkonu podľa ustanovenia § 39 OZ. Ak nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku žalobkyni, keďže podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu pred splatnosťou pohľadávky. V dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky žalobkyňa nebola v spore aktívne vecne legitímovaná. Súd prvej inštancie sa preto ďalej nezaoberal posúdením tým, či nedošlo k premlčaniu uplatneného nároku. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnému žalovanému nárok náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní žiadne nevznikli.

6. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 25. februára 2025 sp. zn. 16CoCsp/20/2024 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu konštatoval, že súd prvej inštancie vychádzal z precízne zisteného skutkového stavu veci a vyvodil správne právne závery, ktoré odôvodnil v súlade s

požiadavkami uvedenými v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

7. K námietke žalobkyne, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v upozornení (výzve) pred zosplatnením úveru omeškanú splátku, pre ktorú zvažuje zosplatiť úver, ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon a tiež, že nie je treba v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru konkretizovať splátku, pre ktorú tak robí, odvolací súd uviedol, že aj keď uvedenie konkrétnej splátky, pre omeškanie ktorej veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatiť úver v upozornení (výzve) na zosplatnenie dlhu ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 OZ expressis verbis neukladá, nemožno pri tomto opomenúť všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch v § 37 OZ. Výzva upravená v ustanovení § 53 ods. 9 OZ je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní a ktorá je dôvodom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Odvolací súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) sp. zn. 5Cdo/2/2023 prehodnotil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v skutkovo podobných veciach, na ktoré žalobkyňa v odvolaní poukázala, a pri posudzovaní výzvy podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vychádzal zo záveru, že pre platné predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, a tým aj platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa od žalobkyne, resp. jej právnej predchodkyne vyžadovalo, aby vo výzve uviedla, s ktorou splátkou je žalovaný v omeškaní a pre ktorú splátku má v úmysle mimoriadne zosplatiť celý zostatok úveru. Za takúto výzvu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ktorá má stanovené náležitosti, t. j. špecifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá predchádzala zosplatneniu zvyšku úveru k 21. novembru 2016, nemožno považovať výzvu veriteľa označenú ako „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ z 26. októbra 2016. Vo výzve a ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nie je uvedené, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a súd ani z informácií získaných v konaní nie je schopný overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Súd s poukazom na uvedené považoval upozornenie žalobkyne na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zaslané žalovanému, ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru poskytnutému žalovanému pre neurčitosť za neplatné právne úkony podľa ustanovenia § 39 OZ.

8. Žalobkyňa v odvolaní ďalej namietala, že žalovaný sa nezrozumiteľnosťou a neurčitosťou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nebránil. K tomuto odvolací súd poukázal na postavenie žalovaného spotrebiteľa ako slabšej strany v spore a úlohu súdu, ktorý pozná právo v spotrebiteľských sporoch a posun v rozhodovacej činnosti, ktorý je potrebné zohľadniť. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP (odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená). Dovolateľka navrhla rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Dovolateľka s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k premlčaniu a záveru, že nemožno určiť začiatok plynutia premlčacej doby pre nešpecifikovanie splátky, pre nezaplatenú ktorej veriteľ zosplatnil celý zvyšok úveru, ktorý vyznieva v danej veci nelogicky, keďže dovolací súd v odôvodnení rozhodnutia, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci veľmi podrobne uviedol, od ktorého

momentu začína plynúť premlčacia doba dlhu a v tejto súvislosti musel vychádzať z toho, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predmetného úveru je platné (inak by k zisťovaniu plynutia premlčacej doby vôbec nepristúpil).

11. Ako dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP dovolateľka uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, a to konkrétne: „či je veriteľ povinný za dodržania podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ súčasne v podaní, ktorým toto právo uplatňuje, resp. v podaní, ktorým upozorňuje na možné uplatnenie tohto práva v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ uvádzať, pre ktorú konkrétnu splátku hodlá pristúpiť, resp. pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky, t. j. či je skutkové vymedzenie splátky, pre nesplnenie ktorej by mohlo dôjsť (vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ) / došlo (vo výzve, ktorou sa uplatňuje právo na vyhlásenie splatnosti podľa § 565 OZ) k uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ náležitosťou týchto právnych úkonov, ktorej prípadné neuvedenie by spôsobovalo neplatnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ.“.

12. K tomu, či skutkové vymedzenie splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k uplatneniu práva podľa ustanovenia § 565 OZ v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ je náležitosťou takéhoto právneho úkonu, ktorej neuvedenie by spôsobovalo neplatnosť tohto právneho úkonu, dovolateľka poukázala na uznesenie najvyššieho súdu z 30. januára 2024 sp. zn. 1Cdo/123/2022, podľa ktorého: „Veriteľ má právo vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu deň po tom, keď sa niektorá splátka dostane do omeškania aspoň tri mesiace. Premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nemôže závisieť od vôle veriteľa (teda od toho, či právo vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu využije už v prvý deň alebo až v 30. deň po naplnení zákonných predpokladov). Podstata ustanovenia § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka (dôvod, pre ktorý tu zákonodarcu stanovil začatie plynutia premlčacej doby odlišne od všeobecného pravidla *actio nata*, ustanoveného v § 101) je v tom, že plynutie premlčacej doby by nemalo byť výlučne na vôli veriteľa. Pokiaľ teda veriteľ môže jednostranným právnym úkonom vyvolať možnosť uplatniť svoj nárok na súde, je potrebné, aby mu plynula premlčacia doba bez ohľadu na to, kedy toto právo využije. Napokon, toto právo sa mu zo zákona obnovuje pri každej ďalšej nezaplatenej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace a pri každej splátke je potrebné po troch mesiacoch a jednom dni omeškania začať počítať novú premlčaciu dobu na potenciálne zosplatnený dlh. Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení, ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premlčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“.

13. Dovolateľka v rámci dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP poukázala na to, že dovolací súd sa vo svojej rozhodovacej praxi odchýlil od názoru uvedeného v odôvodnení rozhodnutia z 30. januára 2024 sp. zn. 1Cdo/123/2022, a to konkrétne uznesením najvyššieho súdu z 26. júna 2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022, v ktorom najvyšší súd pri riešení vymedzenej právnej otázky vychádzal zo záveru, že: „Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomylený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.“.

14. Žalobkyňa v dovolaní poukázala na posudzovanie vyhlásenia splatnosti úveru a s tým spojenej neplatnosti postúpenia pohľadávky nižšími súdmi, ktoré dospeli k záveru, že táto výzva podľa § 53 ods. 9 OZ neuvádza, neidentifikuje splátku, s úhradou ktorou je žalovaný v omeškaní, a ktorá splátka zakladá dôvod na vyhlásenie splatnosti úveru. „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ z 26. októbra 2016 zaslaná žalovanému nevyhovuje právnej úprave nakoľko v nej nie je uvedené, koľko má spotrebiteľ zaplatiť presne (splátok), aby sa vyhol zosplatneniu celého úveru. Uvedený právny záver súdov je podľa nej zásadne nesprávny a nie je zrejmé, z ktorého konkrétneho zákonného ustanovenia nižšie súdy vyvodzujú nutnosť špecifikácie splátky (pre ktorú došlo k vyhláseniu splatnosti celého úveru) vo výzve pred zosplatnením úveru (prípadne priamo zosplatňujúcej výzve). Takáto povinnosť podľa nej nevyplyva ani zo všeobecne platnej úpravy o právnych úkonov v ustanovení § 37 ods. 1 OZ. Mala za to, že najvyšší súd podmienky platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru už posudzoval, i keď v súvislosti s inou právnou otázkou, a to premlčaním. Poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/268/2020 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2023 pod č. R 29/2023 a rozhodnutie sp. zn. 9Cdo/24/2022. Podľa dovolateľky z tohto dôvodu odpadá argument, že špecifikácia splátky je dôležitá pre počítanie premlčacej doby, nakoľko v judikatúre dovolacieho súdu tento problém zaznamenaný nebol, naopak došlo k jednoznačnému určeniu, odkedy sa premlčacia doba v týchto prípadoch má počítať. Najvyšší súd zastal podľa názoru dovolateľky právny názor, že skutkové vymedzenie splátky, pre nesplatenie ktorej dochádza k uplatneniu práva veriteľa požadovať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, nie je náležitosťou tohto právneho úkonu, pretože určenie splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k uplatneniu práva je otázkou právnou, nie skutkovou, t. j. že k uplatneniu toho práva mohlo dôjsť len vo vzťahu k jedinej splátke, a síce tej, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Určenie rozhodnej splátky je podľa dovolateľky právnou otázkou a vecou súdu. V danej veci sa tak nestalo a súdy sa obmedzili len na stručné konštatovanie o neurčitosti právneho úkonu pre nešpecifikovanie splátky, pre nezaplatenie ktorej vzniklo žalobkyni právo žiadať od žalovaného zaplatenie celého dlhu (§ 565 OZ).

15. Dovolaťka ďalej uviedla, že vo výzve zaslanej žalovanému, ktorou požadovala zaplatenie celého dlhu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ je číselne vyjadrené, ktoré už splatné splátky (v akej výške) žalovaný ku dňu jej vyhotovenia neuhradil. Ak aj vo výzve nie je uvedená dlžná suma ku dňu jej vyhotovenia, ale zmluvne dohodnutá splátka je známa, potom jednoduchým matematickým výpočtom sa dá zistiť, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou najmenej 3 splátok. Poukázala na to, že žalovaný bol v spore pasívny, a teda jej tvrdenia boli nespornými (§ 151 ods. 1 CSP).

16. Podľa dovolateľky je podľa novelizovaných ustanovení § 53 ods. 9 a 10 OZ zákonom č. 245/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov zrejmé, že ani po ich novelizácii nie je „obligatórnou“ náležitosťou výzvy veriteľa adresovanej dlžníkovi na zaplatenie celej pohľadávky uvedenie konkrétnej splátky, resp. jej špecifikácia, pre omeškanie s úhradou ktorej využil možnosť žiadať splatenie celého dlhu. Údajom na platné zosplatnenie celého úveru bude uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní. Veriteľ je aj podľa právnej úpravy v ustanovení § 53 ods. 9 a ods. 10 OZ účinnnej od 1. novembra 2024 povinný vo výzve upozorniť spotrebiteľa na následok zosplatnenia celého dlhu a uviesť splátky, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní. Obligatórnou náležitosťou výzvy, dokonca spojenou so sankciou jej neurčitosti, ani po nadobudnutí účinnosti novely OZ zákonom č. 245/2024 Z. z. nie je špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ mieni úver zosplatiť, resp. pre ktorú úver zosplatňuje.

17. Žalovaný dovolací návrh nepodal.

18. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť.

19. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej

Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

20. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a/alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

22. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku tejto viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

23. V danej veci dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pretože odvolací súd nedostatočne odôvodnil vo svojom rozhodnutí záver o nemožnosti poznať začiatok plynutia premlčacej doby z dôvodu neoznačenia (nešpecifikovania) splátky. Jeho vysvetlenie vyznieva v danej veci (zjavne) nelogicky, keďže dovolací súd v rozhodnutí, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu podrobne uviedol, od kedy začína plynúť premlčacia doba a v tejto súvislosti zohľadnil platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (inak by k posudzovaniu premlčacej doby nepristúpil).

24. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu stanovenú v § 420 písm. f) CSP, sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia je nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

25. Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne

námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 2Cdo/190/2019, 3Cdo/168/2018, 4Cdo/3/2019, 5Cdo/57/2019, 6Cdo/33/2020, 7Cdo/308/2019 a 8Cdo/152/2018).

26. Dovolací súd vo veci zistil, že v odôvodnení napádaného rozsudku odvolacieho súdu (ktoré nemožno posudzovať oddelene od odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, keďže prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08 a IV. ÚS 372/08) boli dostatočne vysvetlené podstatné dôvody, ktoré súd viedli k rozhodnutiu, uvedené ustanovenia právnych predpisov, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil právne závery a vysvetlené právne úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil.

27. K dovolacím námietkam žalobkyne dovolací súd uvádza, že odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia, v bodoch 25. a 29., zrozumiteľne a dostatočne objasnil aplikáciu prislúchajúcich ustanovení o premlčaní vo veci, pričom poukazoval aj na relevantné rozhodnutia dovolacieho a odvolacieho súdu. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia vyjadril ku všetkým podstatným skutočnostiam vo veci, vrátane tých, na ktoré žalobkyňa poukazovala aj v dovolaní, a jeho úvahy sú vysvetlené nielen poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale i na vyведенé právne závery.

28. Odôvodnenie napádaného rozsudku podľa dovolacieho súdu má všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalobkyňa sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnila a že odvolací súd neodôvodnil napádané rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľka so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov nižších inšancií nesúhlasí, nemôže byť dôvodom prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP preto, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

29. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 188/06). Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá ani skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch, nakoľko nesprávne právne posúdenie veci nie je vadou v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (R 24/2017) a realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením veci súdom (R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/70/2014).

30. Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd po preskúmaní veci dovolanie žalobkyne podané s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP pre vadu zmätočnosti odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP.

31. Keďže konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľom namietanou vadou podľa § 420 písm. f) CSP, dovolací súd sa zaoberal tým, či je dovolanie prípustné pre nesprávne právne posúdenie veci podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP.

32. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

33. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

34. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, avšak ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

35. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú, ako aj o otázku procesnoprávnú (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Na to, aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti (vecnej prejednávateľnosti) dovolania, zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (napríklad 4Cdo/64/2018). K posúdeniu dôvodnosti dovolania, a teda vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení), môže dovolací súd pristúpiť len po závere o prípustnosti dovolania.

36. Dovolateľka v danej veci s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP (preventívne pre prípad, ak by dovolací súd nepovažoval riešenie právnej otázky za ustálené) a podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP v dovolaní uvádzala, že rozhodnutie odvolacieho súdu o spore záviselo od vyriešenia právnej otázky „či je veriteľ povinný za dodržania podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ súčasne v podaní, ktorým toto právo uplatňuje, resp. v podaní, ktorým upozorňuje na možné uplatnenie tohto práva v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ uvádzať, pre ktorú konkrétnu splátku hodlá pristúpiť, resp. pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky, t. j. či je skutkové vymedzenie splátky, pre nesplnenie ktorej by mohlo dôjsť (vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ) / došlo (vo výzve, ktorou sa uplatňuje právo na vyhlásenie splatnosti podľa § 565 OZ) k uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ náležitou týchto právnych úkonov, ktorej prípadné neuvedenie by spôsobovalo neplatnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ.“. Poukázala na odlišné riešenie tejto otázky, než ku ktorému dospel odvolací súd v danej veci, dovolacím súdom vo veciach sp. zn. 1Cdo/123/2022 a sp. zn. 5Cdo/197/2022.

37. Dovolací súd pri posudzovaní tohto dovolacieho dôvodu vychádzal z právnej otázky formulovanej dovolateľkou (poznajúc vlastnú po rozhodovaciu činnosť) a dospel k záveru, že ide o právnu otázku, ktorá bola rozhodujúca pre právne posúdenie sporu odvolacím súdom a ktorá zároveň v čase podania dovolania (30. mája 2025) ešte nebola dovolacím súdom vyriešená.

38. Účelom právnej úpravy ustanovenia § 53 ods. 9 OZ je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ustanovenia § 565 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 OZ, pričom výzva prezumovaná § 53 ods. 9 OZ je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať

identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá je dôvodom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez identifikácie tejto splátky nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Nejde len o formálnu podmienku, ale o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi reálne sa „dozvedieť“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a „spôsobe“ ako tento následok odvrátiť.

39. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 53 ods. 9 a § 595 stanovuje prísne kritéria, za akých môže dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Aj keď vymedzenie konkrétnej splátky pre omeškanie, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatiť úver v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 OZ expressis verbis neukladajú, ide o bezpodmienečnú náležitosť takéhoto upozornenia (výzvy). Požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia (výzvy), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva predčasne zosplatiť úver/dlh.

40. Právna predchodkyňa žalobkyne podaním z 26. októbra 2016 označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ oznámila žalovanému, že k 25. októbru 2016 eviduje voči nemu pohľadávku v omeškaní viac ako tri mesiace vo výške 770,55 €. Týmto podaním banka vyzvala žalovaného na úhradu špecifikovanej pohľadávky do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň upozornila žalovaného, že ak pohľadávku v omeškaní v stanovenom termíne neuhradí, je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celého nesplateného úveru. Vo výzve nie je identifikácia splátky, s ktorou bol žalovaný spotrebiteľ v omeškaní a pre ktorú mieni vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Z výzvy sa nedá zistiť, kedy si dodávateľ uplatní právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a pôsobí vo vzťahu k spotrebiteľovi neurčito. Takúto výzvu nemožno považovať za kvalifikovanú v zmysle požiadaviek stanovených v § 53 ods. 9 OZ.

41. Účinnému zosplateniu úveru poskytnutému žalovanému bankou zabránila neurčitosť výzvy 25. októbra 2016, ktorá tento jednostranný právny úkon veriteľa urobila neplatným; z tohto dôvodu nemožno vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru - označené ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ z 21. novembra 2016 považovať za platné a účinné. Vzhľadom na absenciu kvalifikovanej výzvy, ktorá je stanovená v § 53 ods. 9 OZ, neboli splnené podmienky v zmysle ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru, čo malo za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a s tým spojený nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v spore. Pre určitosť právneho úkonu zosplatenia úveru nepostačuje, ak údaj o tom, ktorá konkrétna splátka predčasnú (mimoriadnu) splatnosť vyvolala možno vyvodiť z ustanovenia § 565 OZ v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ. Požiadavke určitosti zodpovedá konkrétnosť a jasnosť, a nie je úlohou spotrebiteľa (ani súdu) si tento podstatný údaj z niečoho alebo podľa niečoho vyvodzovať, či doslova po ňom pátrať.

42. Na rozdiel od senátu najvyššieho súdu 1C, ktorého rozhodnutie k právnomu posúdeniu náležitostí výzvy podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ dovoľateľka poukázala, vec prejednávajúci senát najvyššieho súdu 6C už v uznesení z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022, po rozbere relevantných ustanovení § 37 ods. 1, § 565 vety prvej a § 53 ods. 9 OZ, pri riešení aj v tejto veci rozhodnej otázky dospel k záveru, že „(...) ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakolko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy,

ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

42. Posudzujúc právne účinky dovolania podľa stavu v čase jeho podania, dovolací súd konštatuje, že po podaní dovolania občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu na zasadnutí 4. júna 2025 prijalo uznesenie najvyššieho súdu z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 ako judikát, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2025 pod č. R 34/2025 a jeho právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

43. Vzhľadom na uvedené dovolací súd aj dovolanie žalobkyne, ktorým namietala nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. b), resp. písm. c) CSP (rozumej túto jeho časť) odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

44. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

45. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.